

[Alfred Jensen.]

mener at kunne spore i betænkningen. Jeg kan ikke se, at man har beskæftiget sig med de problemer, jeg har fremført. Jeg kan se, at der er kommet tre ændringsforslag ud af forhandlingen, og om dem skal jeg sige, at ændringsforslag nr. 1 og nr. 3 har vi ikke noget imod; dem kan vi godkende.

Ændringsforslag nr. 2 derimod kan vi ikke gå ind for. Man har taget andre grupper med, og man har skærpet betingelserne — også derved, at det skal være muligt at indeholde skat i hustruens indtægt indtil 20 pct. Vi mener, at det er urimeligt med en sådan udvidelse, når man tager de øvrige bestemmelser i betragtning, og vi kan derfor ikke stemme for det ændringsforslag, der her er stillet af indenrigsministeren, men må stemme imod.

Til dette lovforslag har vi foreslået de ændringer, jeg talte for ved første behandling. Det første ændringsforslag går dels ud på, at de børnefradragsbeløb, der er fastsat i lovens § 9, og som jo altså hører hjemme under lovforslagets § 5, forhøjes, således at det beløb, der i mange år har været 200 kr., nu forhøjes til 500 kr. Det er en ajourføring af børnefradragsbeløbene, og jeg håber, at jeg ikke sammen med min gruppe skal være alene om at stemme for dette ændringsforslag, men at også andre ærede medlemmer vil kunne se det rimelige i, at man tager fat på en ajourføring, i første omgang i loven vedrørende personlig skat til kommunen.

Det første ændringsforslag går endvidere ud på at åbne mulighed for kommunerne til at give skatteskalaen en større progression, jfr. lovens § 9. Den nugældende bestemmelse åbner ikke mulighed for at forhøje indtægterne med mere end 50 pct. Det er vel ikke alle kommuner, der har udnyttet denne adgang til forhøjelse, men der findes til gengæld en hel del kommuner, der i høj grad har beklaget sig over, at man ikke kan pålægge de store indtægter den skat, som man ønskede ud fra kommunens og borgernes tarv. Man er stødt imod det loft, der er lagt med 50 pct.s reglen, og vi foreslår derfor, at man hæver dette loft, så det bliver muligt at forøge de største indtægter med 70 pct., før skattebeløbet beregnes.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på, at de

arbejdsløse skal fritages for at betale skat under alle omstændigheder, for så vidt ledigheden har en varighed af over 30 dage, og at skattefritagelsen skal gælde for en periode, der svarer til ledigheden. Jeg skulle tro, at dette forslag taler for sig selv, og jeg skal ikke komme med yderligere motivering derfor.

Endelig foreslår vi i ændringsforslag nr. 3, at § 42 ikke får den affattelse, ministeren foreslår. Vi har ikke noget imod, at man lader bestemmelsen om, at der kan lukkes for gas og lys, hvis der ikke betales skat, udgå, og det er det, der egentlig står i den foreslåede § 11 til allersidst. Men vi kan ikke gå med til, at man forhøjer de grænser, inden for hvilke lønindeholdelse kan ske. Jeg har allerede gjort opmærksom på, at det må være rimeligt, at familieforsørgeren disponerer over fem sjettedele af sin indkomst. Det kan ikke være rimeligt, at man skal kunne tilbageholde så meget, at han kun disponerer over 75 pct. af sin indtægt. Jeg vil tro, at der i og for sig ikke behøves mere motivering til at vise, at den, der skal afstå mere, faktisk kommer til at mangle til familiens daglige underhold. Det kan ikke være meningen, at de, der kommer ud for arbejdsløshed og sygdom og bliver bagefter med skattebetalingen, skal udsættes for så hårde indkasseringsmetoder, som her er foreslået.

Derfor vil vi altså ikke alene stemme imod ændringsforslagene i betænkningen, men vi vil foreslå, at § 11, 1. afsnit, vedrørende lovens § 42, stk. 1, helt udgår. Jeg skal anbefale disse vore ændringsforslag.

Thorkil Kristensen: Jeg skal anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 3.

Derimod har vi ikke kunnet anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 2. Dette ændringsforslag er meget langt og meget indviklet. Det rummer i sine bestemmelser en ret vidtgående udvidelse af begrebet lønindeholdelse, og i visse tilfælde synes jeg, man kommer i hvert fald i yderkanten af, hvad man naturligt kan forstå ved lønindeholdelse. Jeg tænker bl. a. her på drikkepengene, for hvilke der ikke er tale om, at man skal tilbageholde noget, som man ellers ville udbetale til de pågældende ansatte, men at man ligefrem skal afkræve disse noget, som de normalt selv indkasserer